

# КНИЖАРСКА ДУМА

Излизат всеки сряда

Абонаменти:

За година . . . 60 лв.  
За 1 брой . . . 3 лв.

Такси:

За търговски реклами  
2 лв. на кв. см. По-го-  
лемите реклами по спо-  
разумение. — Годешни,  
вечни и скръбни  
известия по 50 лв. Мал-  
ки обявл. 1 л. на дума.

Урежда редакцията комитетът

Гл. редакторъ: Д. Димитровъ

Всички статии и други писма за вестника  
се изпращат на главния редакторъ —  
Д. Димитровъ — Варна.Ратникъ за Книжарския Съюзъ  
въ България

Администрация — Варна

Всички суми за вестника и за реклами  
се изпращат до редакцията — Варна.

## Две нови инициативи.

Тия дни получихъ бр. 1 отъ Бюлетина на Бюро „Учителъ“. Задачите на бюрото сж формулирани подробно въ тоя бюлетинъ. То е съставено отъ учители-пенсионери, събрани око до редакцията на сп. Светулка. И затова главниятъ му задачи се свеждатъ до даване всевъзможни услуги на учителитъ, които не могатъ да дойдатъ лично въ София или които не познаватъ известни въпроси, засягащи учителската работа или учителските интереси въ какво и да е отношение.

Покрай другото, обаче, „бюро „Учителъ““ доставя прочитни книги и учебници отъ всички издателства; абонира всички списания и вестници, доставя ноти, музикални инструменти и принадлежноститъ имъ, канцеларски и училищни потрѣби. Доставя всички педагогически ръководства и учебни помагала и пособия. Доставя всички необходими нѣща за книжари, училища, кооперации, градски и селски общински управления, печатари и пр.

„Бюро „Учителъ““ търси представители въ всички градове и голѣми села. За такива предпочита пенсионери учители и учители.

Какво значи всичко това? За Бога, какво представлява отъ себе си това бюро „Учителъ“. Нѣкакво бюро за услуги на учителството ли, нѣкаква книжарница ли, нѣкаква книжарска централа ли или нѣкаква широка мрежа отъ месити, които ще се въвиратъ навсѣкжде и ще пречатъ на работата на регулярнитъ търговци? И питамъ се азъ, кое издателство, кой книженъ складъ и кой регуляренъ търговецъ въобще се е решилъ да дава своето представителство или поне своето съдействие на такава една организация?

Вчера получихъ бр. 1 на сп. „Книгописъ“, редактиранъ отъ Саво Чукаловъ. Въ поканата на това списание е казано: „Отдавна се чувства у насъ нужда отъ едно списание, което да се занимава главно съ прегледа на издаванитъ въ страната ни прочитни книги. Такива списания има въ всички културни страни: Das deutsche Buch — въ Германия, Руская книга — въ Берлинъ, Бюлетенъ Госиздата —

въ Москва и други. Всеки денъ излизатъ все нови и нови книги. Невъзможно е да се следятъ всички тѣ: интересуваниятъ се нѣма нито време, нито физическа възможност, нито средства за това. Нашето списание ще му се притече на помощъ въ това отношение. Всеки интересувашъ се ще намѣри въ сп. „Книгописъ“ ний пълни и подробни сведения за новоизлизащите книги, тѣхното съдържание, и отзивъ за тѣхнитъ преимущества или недостатѣци. Въ този брой 1 на списанието сж дадени освенъ другото, добре отбрани откъслечи отъ следнитъ книги: Вѣчни песни отъ Н. Райновъ, Баща и синъ отъ Йор. Йовковъ, Една любовна мечта на Наполеона I отъ Р. Хайманъ, Мелницата на живота отъ Ел. Морнъ и Кратка история на свѣта отъ Х. Уелсъ. Плюсъ това единъ късъ прегледъ на съчиненията на Луи Жаколио, рецензии и отзиви за редица нови книги и единъ голѣмъ списъкъ на изданията на Ст. Атанасовъ, Куюнджиевъ, Хр. Янковъ, Лесичковъ и др.

Ето една инициатива, която е свършено навременна и която заслужава пълното съдействие на всички книжари, както и на всички приятели на книгата въобще.

Книгата трѣбва да се изнесе на показъ, за нея трѣбва да се пише и то отъ едно авторитетно, а не отъ заинтересувано мѣсто. Нейнитъ ценности трѣбва да се направятъ достояние на широката публика, за да може да се заинтересува тя, да се заинтригува и да се подтикне да я търси. Само така ще се дѣе животъ на книгата, само така ще се внесе по голѣма активност и въ книжния пазаръ.

Книжарството ще трѣбва да се заинтересува отъ това списание, да се ангажира съ неговото най-широко разпространение, да го субсидира даже отъ скромнитъ си средства, за да може то да се направи достъпно за всички читалища, библиотеки и читающии граждани.

Покрай това, обаче, редакцията на сп. „Книгописъ“ си поставя и втора една задача: „При редакцията на сп. „Книгописъ“ е основано специално бюро за доставка на прочитни книги и абониране за всички вестници

и списания. Всички книги помѣстени въ настоящия брой на списанието, освенъ отъ съответнитъ издателства, се доставятъ и отъ редакцията ни на сжщитъ условия. Доставятъ се и всички други книги отъ разнитъ издателства“.

Какво е това бюро и не ще ли се опита то да разбърка още повече и тъй хаотичния книженъ пазаръ? Дълъгъ е на книжарството да се замисли надъ този въпросъ.

Като говоримъ за тия две инициативи, нека споменемъ най-сетне и за трета една подобна инициатива. Неотдавна се основа въ София д-ство „Българска кооперативна книжнина“ за излаване, разпространение и подпомагане кооперативна книжнина. Въ управителния и контролния му съвети влизатъ съветоветъ на кооперативното дви-

жение у насъ, а директорътъ му е самъ Г. П. Минчевъ.

Покрай чисто кооперативнитъ си задачи, обаче, и това дружество се ангажира „да улеснява кооперациитъ, кооператоритъ, читалищата и др. учреждения въ снабдяването имъ съ кооперативна и друга книжнина, както и съ регистри, пишуши машини и други пособия, необходими за дѣловодството и счетоводството на кооперативнитъ сдружения“.

Толкова ли е изоставенъ отъ книжарството книжниятъ ни пазаръ, та се нахвърлятъ тъй безцеремонно надъ него отъ всички страни? Или до като книжарството се намждрува, хората ще му разпокъсатъ пазаря и ще го оставятъ да жапа на вѣтъра.

Колеги, крайно време е да се пробудите отъ своята инертностъ!

## За книгата и за книжаритъ.

Въ бр. 1717 на в. „Слово“ г. Д. Шишмановъ писа следното за книжаритъ:

„Пратенъ ми е единъ периодиченъ листъ — „Книжарска дума“, ратникъ за книжарския съюзъ въ България — редактиранъ отъ г. Д. Димитровъ, ако се не лъжа сжщия, който миналата година взе добрата инициатива да се уреди изложба на българската книга въ Варна. Въ броя, който ми е пратенъ, е помѣстена една статия оплакваща се отъ това, че Университета не правѣлъ отстъпка върху своитъ издания на всички книжари и по тоя начинъ имъ отнемалъ възможността да разпространяватъ неговитъ ценни годишници и други научни трудове. Оплакването изглежда да се основава на истински факти и университета, може би, би сторилъ добре, ако се обяснеше по тѣхъ и удовлетвориеше книжаритъ въ рамкитъ на възможното.“

Но книжаритъ, които веднага се оплакватъ щомъ нѣкжде имъ се попречва пътя да реализиратъ интереситъ си, биха сторили добре, ако си припомняхъ навремени и за своитъ грѣхове, които сж, — въ това нѣма никакво съмнение, — днесъ при наличността на доста будни културни интереси у населението, едни отъ важнитъ причини нашата книжнина да вирѣе тъй слабо. Ако нашитъ книжари се отчитаха на време предъ издателитъ, отъ които си доставятъ български книги, ако поставяха тѣзи книги на видно мѣсто въ книжарницитъ си, ако взимаха грижа да ги попрелистятъ, за да могатъ и да ги препоръчватъ на купувачитъ, българския писателъ днесъ не щѣше да бжде гледанъ съ страхъ, щомъ влѣзе въ нѣкое издателство съ ръкописъ въ джоба.

Миналата година въ една бележка изказахъ мисълта, че би трѣбвало да се установи цензъ за книжаритъ.

И днесъ пакъ смѣтамъ, че подобенъ цензъ би билъ извънредно полезенъ и че самитъ книжари, въ тѣхенъ собственъ интересъ би трѣбвало да го установятъ. Защо за да стане аптекаръ да е необходимъ високъ цензъ, а за да стане книжаръ, т. е. такъвъ, който продава и лѣкове и отрови за душата — да не се иска да бжде грамотенъ? Тука има нѣщо ненормално, което трѣбва да се поправи и на което книжарския съюзъ е длъженъ да обърне най-сериозно внимание.

Димитъръ Шишмановъ

Ето и нашиятъ отговоръ:

Право е че нашата книжнина вирѣе твърде слабо: още по-право е, че издателитъ посрещатъ твърде неохотно нашия писателъ. И то при наличността на доста будни интереси у населението къмъ самата книжнина.

На какво се дължи тоя фактъ и каква частъ отъ вината тукъ пада върху книжаря?

Отъ две—три години насамъ тоя въпросъ живо занимава нашитъ писатели и литературни критици — по него се появиха редица статии изъ нашитъ вестници и списания. Бележитъ на г. Шишмановъ сж далеченъ отекъ на тоя интересъ. Всѣка отъ тия статии посочваше на нѣкоя по-сжществена или по-несжществена причина, но нито една отъ тѣхъ не можа да обхване въпроса въ неговата комплицираност и да посочи единъ практически приложимъ изходъ.

Не по-малко занимава тоя въпросъ и книжарския съюзъ, всѣки брой на съюзния органъ съдържа по една две статии на тая тема.

Тамъ сжщо се повдигна въпроса за ценза на книжарство, като едно средство за да се засили неговия интересъ къмъ книгата. Но кой да зпредѣли и наложи тоя цензъ?

Въ Виена струва ми се, напоследък правото за откриване книжарница се дава на концесия, както е у нас с аптеките. Въ Русия вече от 3—4 г. се уреждат от държавата специални задължителни двегодишни курсове за книжарски помощници с 4 часа теоретични и 4 часа практически занятия дневно и с една твърде висока програма. (гл. Книжарска дума бр. 9) Въ последния конгрес на Германския книжарски съюз, състоял се въ Лайпциг на 15 Май м. г. е решено да се помоли Правителството да постанови по законодателен редъ щото въ бъдеще от книжарите да се иска специален изпитъ. (За отчета на тоя интересен конгрес гледай книжарска дума бр. 10).

У насъ това цензуване за сега става от самия животъ. Числото на книжарите съ више и сръдно образование е вече твърде голъмо. Не по-малко е числото и на ония книжари, които, макаръ и съ по-малко школно образование, но съ лични усилия и професионална опитност сж успели да добиятъ една култура и интелигентност, правящи честъ на книжарската професия. Числото на полуграмотните книжари всъки денъ намалява, — да се говори за тяхъ е вече анахронизъмъ.

При това тѣ и не се занимаватъ съ книги.

Единъ съществено недостатъкъ има нашето книжарство — то е, че е бедно и изнемогва подъ тежестта на своите дългове. Тази е и една отъ причините на тежкото му отчитане. У насъ въобще всичко е бедно и дребно. На западъ детайлиста има магазинъ по-голямъ отъ нашия ангросистъ; той може да държи пъленъ чешитъ, може и да се отчита както трѣбва. Какъ да превъзмогнемъ този дефектъ?

Не по-малко раздробени сж у насъ и самите издатели. И това още по вече затруднява отчитанията на книжаря. Той трѣбва да води консигнационни смѣтки на повече отъ сто издатели и да имъ се отчита периодично по за 1—2 продадени книги. Този хаосъ не би се търпѣлъ никъде другаде. Какво би било положението ако всички издания биха били централизирани на едно мѣсто, ако тѣ се изпращаха на книжаря отъ едно мѣсто и ако отчитането за всички книги би се вършило наедно?

Въ Германия има единъ Börsenverein, който събира всички издания и ги разпространява между книжарите и публиката. Въ Франция сж щото правятъ Maison de la livre français и Foyer des livres français. Централизирана книгата, централизираватъ се и консигнационните смѣтки, централизира се и отчитането.

Какво би било у насъ положение то на вестниците ако всѣка агенция би била въ прѣки връзки съ всѣка редакция по отдѣлно? До образуването на Курьеръ ние имаме едва 2—3 ежедневника; благодарение на него днесъ живѣятъ цѣла армия ежедневници.

Необходима е подобна централа и за прочитните книги.

Вечъ две години книжарството прави опитъ за нейното организиране. Но все нѣщо не достига. Миналата година се образува и специално акционерно дружество отъ книжари и издатели, изработи му се устава, избра му се управителенъ съветъ. Но щомъ се пристъпи къмъ изработване на бюджета му, видя се, че сжвърши съ голѣми дифицити. Кой да ги понесе?

Примерътъ съ изложбата бѣ още пресенъ: при разходи отъ 12000 лв. цѣлата продажба бѣ само 20000 лв. и остана единъ чистъ дифицитъ отъ 5000 лв. който трѣбваше да си раздѣлятъ двамата инициатори. Да правимъ нови жестове на празенъ стомахъ би било твърде забавително.

Пазарътъ на прочитната книга у насъ е твърде ограниченъ. Ограниченъ е той поради това, че сме малъкъ народъ; ограниченъ е отъ малкия процентъ на читающитѣ; ограниченъ е поради това, че нашиятъ богаташи въобще не обичатъ

книгата; ограниченъ е най-сетне и поради голѣмата конкуренция, на която е подхвърленъ и отъ вънъ и отъ вътре. Първиятъ и най-жестокъ конкурентъ на книгата е периодичния печатъ. Десятки ежедневници, по-вече отъ сто седмичници и двуседмичници, близо сто списания — всичко това се хвърля всъки денъ на пазаря, разнася се съ упоритостъ и нахалство, натрапва се и измѣства книгата.

Не стига това, у насъ бушува едно лудо сръхпроизводство на книги. Всѣки грамотенъ и неграмотенъ пише, превежда, издава, натрапва се и тормози пазаря. Погледнете библиографичните бюлетени на Народната библиотека и Вие ще се ужасите отъ хаоса, който сжществува въ книжното ни поле. Само отъ 1919 до 1925 год. у насъ сж издадени 13613 вида книги. По едно приблизително изчисление разнитѣ библиотеки като Мозайка, Акация, Бисери, Перли, Самообразование и други такива събиратъ годишно въ абонаменти 10—12 мил. лв. разнитѣ държавни издателства, продавани или натрапвани на учреждения и частни лица, събиратъ сжщо така 2—3 мил. лв. годишно. Какво остава за книжарите и за свободния пазаръ? Какво остава за оная централа, която евентуално бихме могли да направимъ?

Явно е, че ролята на книжаря въ живота на книжния пазаръ е твърде ограничена, защото и автори и издатели и дѣжавни учреждения и чиновници и всѣки който може, граби отъ тоя пазаръ. Да винимъ книжаря за затрудненията, на които подхвърлятъ този пазаръ именно тия странични фактори, значи да не познаваме положението. Никой не страда отъ тая криза по-силно отъ книжаря, никой не я познава по-добре отъ него и повече отъ него не жалае нейното превъзможване.

Дългъ е на всички приятели на книгата да го подкрепятъ и да му помогнатъ съобразно съ своите сили въ ония искания и мѣроприятия, които повдига книжарството. Само така тѣ ще помогнатъ и на книгата.

### По нелоялната конкуренция.

Конференцията на Българския търговски съюзъ, станала въ София на 28, 29 и 30 Януарий е взела, между другото и следната, твърде важна за насъ резолюция:

Конференцията,

1) Подчертава съ съжаление, че нелоялната конкуренция отъ страна на Държавата не само не е намалѣла, но се и увеличава, и

2) Възлага на Централния комитетъ на съюза да действува, най-енергично и въ съгласие съ сродните професионални съюзи за премахване на тази конкуренция, като вмѣнява въ дългъ на всички търговски дружества и сдружения и сдруженията си морална и материална подкрепа на Централния комитетъ въ изпълнение на резолюцията на VI-ия редовенъ конгресъ „По нелоялната конкуренция“.

### Графически вестникъ даденъ подъ съдъ.

Най-силна нелоялна конкуренция на печатарите прави печатницата при Централния затворъ. За да затвърди тая конкуренция Министерския съветъ презъ мартъ 1926 год. задължи всички държавни учреждения да даватъ изработването на необходимите имъ предмети на тая печатница.

Сега въ нея се изработватъ нужните книги за М-вото на правосъдието, Българ. нар. банка, работнишките осигурителни книжки и др.

По поводъ на тая печатница редакторътъ на Графически вестникъ г. Глушковъ бѣ написалъ бр. 3 на вестника едно остро отворено писмо противъ м-ръ Кулевъ. За това писмо г. Глушковъ е подведенъ подъ съдъ за обида и клевета на министра.

Недостойно е за единъ министъръ да отговаря по тоя начинъ на предизвиканитѣ отъ самия него протести на едно съсловие, тъй силно угнетявано отъ държавната конкуренция.

### Единъ интересенъ балансъ.

Право е казано, че баланса е огледалото на едно търговско предприятие. Наистина въ него много работи могатъ да се укриятъ, но и много работи могатъ да се видятъ.

Предъ менъ е баланса на Старо-Загорската кооперативна книжарница „Ново Училище“. Ето тоя балансъ:

| Активъ          |            |
|-----------------|------------|
| Каса            | 131130.86  |
| Стоки           | 1091667.55 |
| Дебитори        | 204123.—   |
| Движими имоти   | 24168.—    |
| Ценни книжа     | 5000.—     |
| Протест. полици | 9037.—     |
| Всичко          | 1465126.41 |

| Пасивъ              |            |
|---------------------|------------|
| Дѣловъ капиталъ     | 70200.—    |
| Заеми (отъ членове) | 341680.—   |
| Безсроченъ влогъ    | 127846.—   |
| Кредитори           | 505256.—   |
| Фондове             | 62613.63   |
| Помощи              | 12904.83   |
| Данъци              | 2102.95    |
| Ценова разлика      | 277723.—   |
| Загуби & печалби    | 64800.—    |
| Всичко              | 1465126.41 |

| Печалби           |          |
|-------------------|----------|
| Печалба отъ стоки | 328241.— |
| Всичко            | 328241.— |

| Загуби                        |          |
|-------------------------------|----------|
| Загуби (отсѣпки и др.)        | 82005.86 |
| Заплаги и наемъ               | 95280.—  |
| Навло, поща и гербъ           | 21509.40 |
| Канцеларски                   | 3883.—   |
| Употрѣбени стоки              | 3554.—   |
| Отопление и освѣтление        | 1168.—   |
| Застраховки                   | 2276.—   |
| Разни                         | 5996.83  |
| Погашения движ. имоти         | 2685.—   |
| Лихви на безср. влог. и заеми | 45082.91 |
| Чиста печалба                 | 64800.—  |
| Всичко                        | 328241.— |

Разпредѣление чистата печалба

|                             |         |
|-----------------------------|---------|
| 10% Резерв. фондъ           | 6480.—  |
| 15% Див. на д. (80%)        | 5616.—  |
| Останала чиста печ. отъ лв. | 52704.— |
| се разпредѣля:              |         |
| 5% Общопол. фондъ           | 2635.76 |
| 5% Фондъ коопер. домъ       | 2635.75 |
| 12% Възнаграж. персонала    | 6324.50 |
| 10% Възнагр. управ. съветъ  | 5270.—  |
| 3% Възнагр. контр. съветъ   | 1581.—  |
| 30% Дивидендъ консумация    | 15811.— |
| 35% Дивидендъ заеми         | 18446.— |
| Всичко                      | 64800.— |

Кооперацията е организация на слабите, чрезъ нея тѣ си доставятъ по-ефектени и по-доброкачествени стоки.

Такава ли е тази кооперация? До колкото знаемъ тя продава сжщата стока, която продаватъ и другите книжари и на сжщата цена. Консумативния дивидендъ, който е отдѣлила тя за раздаване е 15811 лв. или на оборота ѝ 1,131,801 лв. — то прави едвамъ по 1.3%. Нима въ това се състои общественитѣ ѝ активъ? И при това кои ли консуматори ще взематъ този дивидендъ?

Нейниятъ дѣловъ капиталъ е събранъ наистина отъ хора слаби — за това и е едва 70,200 лв. Но за това пъкъ тя е събрала отъ своите по-първи — и съвсемъ не слаби членове въ форма на заеми цѣли 341,680 лв. и въ форма на безсроченъ влогъ — 127,846 лв. Питаме се тогава чия е тази кооперация — на дѣловия капиталъ, т. е. на слабите ли или на заемите и безсрочния влогъ, т. е. на силните. И до като дѣловият капиталъ взима едва 5,616 лв. отъ печалбата, разпредѣлени на маса членове, заемите и влогътъ взиматъ 45,082 + 18,446 = 63,528 лв., разпредѣлени на нѣколцина само. А сигурно тия нѣколцина закачатъ по нѣщо и отъ „заплати“ и разни „възнаграждения“. Иди та не ставай „кооператоръ“. Отъ друга страна до като членовете взиматъ за своите вноски — законнитѣ 8%, заемодавците взиматъ — за безсрочния влогъ най-малко 10% и за заемите най-малко 16%. А че съ това се нарушаватъ принципа на равенството. За него нека плачатъ „псевдокооператорите“.

Погледната като търговско предприятие съ капиталъ съставенъ отъ дѣловия, заемите и безсрочния влогъ — 539,976, обезпеченъ и съ фондове — 74,363 лв. тази книжарница наистина е достатъчно солидна. Сжщо-

то се вижда и отъ съотношенията между кредитори и капиталъ, дебитори и оборотъ, касовъ оборотъ и стоки и пр. Това си положение тѣ дължи, обаче, само на лицемерния си кооператизъмъ. И за това тѣ силно държи на него.

### Юбилей на Сам. Патакъ.

На 28 Януарий т. г. Сам. Патакъ празнува своята 70 годишнина и 40 годишнината на фирмата си.

Роденъ въ Моравия презъ 1858 г. той още младъ е дошълъ въ България и се е установилъ въ гр. Русе.

Основата на книжния складъ „Сам. Патакъ“ е сложена още въ 1888 г. въ Русе.

Схваналъ своевременно, че цѣлятъ духовенъ и стопански животъ на България се концентрира въ София, той прехвърли своята централа въ София, а въ Русе остави само единъ клонъ.

Чрезъ неуморимъ трудъ и умѣло използване на благоприятните обстоятелства, стариятъ Патакъ, съ съдействието на своите първи помощници, успѣвъ въ скоро време да завладѣе книжния пазаръ у насъ и да му диктува.

Днесъ той притежава грамадни здания въ София за нуждите на склада, единствената у насъ фабрика за пливове и най-големата индустриална книговезница. Той вече строи и първата у насъ фабрика за печатарски и други хартии, която скоро ще почне да произвежда.

Сам. Патакъ е главниятъ доставчикъ на най-добрата частъ отъ нашето книжарство и чрезъ своята безукоризнена коректностъ и широка култантностъ къмъ книжарството е успѣлъ да спечели както доверието, така и безграничното му уважение.

Като приветствуваме юбиляра, отъ името на цѣлата книжарска професия, ние му пожелаваме дългоденствие и щастливъ животъ, а на фирмата му нови и безспирни завоевания въ полето на книжната ни търговия.

### Мораториумъ.

По решението на Бургаския Окръженъ Съдъ на колегата Д. Саранкинъ отъ Бургасъ е даденъ 6 месеченъ мораториумъ.

Саранкинъ има една отъ най-големите книжарници у насъ; той има цѣлъ складъ на детски играчки, грамофони и др., които даватъ една задоволителна печалба. Нека се надѣваме, че той ще превъзмогне затрудненията, въ които е попадналъ и ще може съ успѣхъ да продължава работата си.

### Въ книжарница „Левски“

Пловдивъ има тетрадки по краснописъ за основното у-ще отъ Ис. Вачковъ и Ат. Чешмеджиевъ, удобени съ зап. № 724 отъ 22. II 1928 год.

Добрите страни на тия тетрадки сж: 1. Отвесното писмо, 2. Учебниятъ материалъ е разпредѣленъ равномерно, споредъ числото на часоветѣ, 3. Оставени сж почти по 4 реда за упражнения, 4. Малката азбука е раздѣлена на 8, а голѣмата на 7 групи. Така ученицитѣ въ единъ учебенъ часъ ще пишатъ само по 4 букви. Ще иматъ възможностъ да схванатъ формата на буквата и да усвоятъ парвилното ѝ писане. 5. Следъ взимане на малките и голѣмите букви се преминава къмъ писането на думи, които начеватъ съ главни букви — имена на лица, рѣки, градове, планини — тъкмо споредъ нареждането на Министерството, а не да сковаватъ безсмислени изречения отъ минатитѣ букви, 6. Съвършено сж изоставили писането на елементитѣ — работа, която основно е взета въ I и II отдѣление.

Въ сжщата книжарница има и **Всички книжа за читалища, Всички счетоводни и дѣловодни книжа**. Всички учебни пособия, учебници и ръководства за учители. 2—3